

man betingede det som en Nødvendighed, og hvorfor det er indtraadt med en positiv Bestemmelse i Grundloven, at Folkethingskredsene skulle være mindre end Landsthingskredsene. Skulde man altsaa komme udenom denne Grundlovsbestemmelse, saa maa det være derved, at man giver Folkethingskredsen en anden Skikkelse end den har igjennem Befolkningen, saa at den træder frem som en vis Heelhed; det gjør den nu ikke her. Saalænge altsaa som denne Folkethingskreds ikke bliver dannet som en Heelhed, hvorved den kommer ind under Grundlovens Bestemmelse med Hensyn til sin Optræden som Landsthingskreds, saalænge troer jeg ikke, vi kunne lade den optræde som saadan. Det er netop blevet sagt, at Hovedaarsagen, hvorfor man efterstræbte disse Valg, hvorfor man søgte at indføre dem nu istedetfor at gaae den simple Vej, som man er gaaen med Hensyn til Island, var saasnart som muligt at gjøre Færøerne deelagtige i Grundlovens Betingelser, fordi man siger: Færøerne ere under Grundloven, man kan vanskeligt regjere dem uden i Genhold til Grundlovsbestemmelserne. Er det saa, saa kan man heller ikke give nogle af de vigtigste Love for denne Deel af Landet, uden i Genhold til Grundlovens Bestemmelser; man kan altsaa ikke tvertimod Grundlovens Bydende her skabe en Landsthingskreds, hvor der ikke er Midlerne dertil. Hverken Valgmaaden eller Landsthingskredsens Størrelse giver nogensomhelst Berettigelse til et Forslag af denne Art, og det træder egentlig frem som en Forandring af Grundloven og skulde altsaa behandles paa en ganske anden Maade. Det er derfor, jeg har stillet dette Ændringsforslag med Hensyn til Landstinget, fordi det er et Indgreb i Grundloven, det er en Forandring af Grundloven. (Rieger: Maa jeg bede om Ordet.) Ere ikke samtlige Ændringsforslag til denne Paragraph under Behandling?

Formanden: Jo, alle Ændringsforslagene til den første Paragraph.

Fscherning: Ja, jeg vil blive staaende herved, indtil jeg faaer hørt, hvad den ærede Rigsdagsmand, der nu begjerede Ordet, har at sige.

Grundtvig: Hvad der i mine Dine er vigtigt ved Spørgsmaalet om en Folkethings-

mand og en Landthingsmand for Færøerne det er, hvad Lovgivningen for Færøerne angaaer; vi vide, at det hidtil er bestemt efter Indstilling fra Stedet selv, hvilke af Danmarks Love der skal gjælde for Færøerne, og dersom det altsaa skal være Følgen af, at Færingerne blive hvad man kalder repræsenterede i begge Thing, at det nu ikke længere skal afgjøres efter Indstilling fra Stedet selv, men her i Thinget paa fri Haand, hvilke Love der skal udstrække deres Gyldighed og deres Virksomhed til Færøerne, seer, da anseer jeg det rigtignok for noget meget galt, og paa den anden Side vil man vel finde det altfor urimeligt, at der skulde sidde Mænd fra Færøerne i begge Thing, og at det desuagtet skulde være efter en Indstilling enten fra et Lavthing paa Færøerne eller paa anden Maade fra Stedet selv, at Lovgivningen paa Færøerne skal bestemmes. Jeg skal slet ikke indblande mig i den Ordstrid, om Færøerne, der tilligemed Island og Grønland unægtelig i dette Dieblik tilhøre Danmarks Rige, ogsaa virkelig og egentlig høre til Danmarks Rige, men jeg skal holde mig til det Visse og tildeels os Alle Bitterlige, at saavel Færøerne som Island idetmindste siden Frode Fredegods Tid have regnet sig enten blot til sig selv eller til Norges Rige, og jeg skjønner ikke rettere, end at Grunden, hvorfor begge Dese nu tilhøre Danmarks Rige, er ingen anden end den, at hverken Sverrig eller Norge i 1814 fandt det værdt at gjøre nogen Paastand paa disse Landskaber, som de agtede at være mere til Byrde end til Binding. Dersom vi derfor skulde see blot paa Indtægt og Udgift, saa troer jeg, vi maatte domme ligesaa, og hvad angaaer Æren for at have beholdt disse Brudstykker af det gamle Norges Rige, da kan jeg ikke anslaae den høiere end — ja end Faaret og Fisken i det gamle danske Baaben, som vi have faaet ved denne Leilighed, kan anslaaes i Sammenligning med Norges kronede Love. Det er desuagtet slet ikke min Mening, at det ingen Binding er for Danmarks Rige, at vi have beholdt disse Brudstykker af det gamle Norges Rige, Færøerne og Island; jeg mener kun, at deres Værdi hverken kan anslaaes i Penge eller i Magt, og jeg anseer det for en Lykke, ligesom jeg